

Tarhiyat Öncesi Uzlaşmaya Varılacak Vergi Miktarı Üzerinden Hesaplanacak Gecikme Faizi

T.C.

DANIŞTAY

7. Daire

Esas: 1995/7322

Karar: 1997/614

Tarih: 20.02.1997

ÖZET: 213 s. yasanın Ek 11.maddesine 3505 s. kanunla eklenen hüküm uyarınca tarhiyat öncesi uzlaşmaya varılan vergi miktarı üzerinden hesaplanacak gecikme faizinin vergilendirme dönemlerinde yürürlükte bulunan oranlara göre değil kamu alacağının ödenmediği sürelerde yürürlükte bulunan oranlar dikkate alınarak belirlenmesi gerekir.

(213 sayılı VUK. m. 112, ek madde 11) (6183 sayılı AATUHK. m. 51, 52, 53)

KARAR METNİ:

Temyiz İsteminde Bulunan : ... T.A.Ş. Genel Müdürlüğü

Karşı Taraf : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

İstem Özet: Tarhiyat öncesi uzlaşmaya varılan 1991 yılının Mayıs-Aralık dönemleri ile 1992 yılına ilişkin muhtelif vergiler için tahakkuk ettirilen gecikme faizinin 613.423.980.- liralık kısmının kaldırılması istemiyle açılan davanın; uyuşmazlığın tarhiyat

öncesi uzlaşmaya varılarak 30.3.1995 gününde tahakkuk eden uyuşmazlık dönemlerine ilişkin vergilere 213 s. Yasanın ek 11.maddesine 3505 s. Kanunla eklenen hüküm uyarınca alınacak gecikme faizinin, gecikilen bütün süreler için vergilendirme döneminde yürürlükte olan %1 oranının mı, yoksa daha sonraki tarihlerde belirlenen %9 ve %12 oranlarının mı uygulanması suretiyle hesaplanacağına ait olduğu, 213 s. Yasanın 112.maddesinde yazılı sebeplerden dolayı alınan gecikme faizi ile 6183 s. Yasanın 51-53.maddelerinde düzenlenen kurallar içinde tahsil edilen gecikme zammının mahiyet ve alınış sebepleri itibarıyla bir vergi cezası niteliğinde olmayıp, vadelerinde ödenmeyen vergi borçlarının geciktirilmesi sebebiyle tahsil edilen faiz niteliğinde bir kamu alacağı olduğu, verginin, devletin hükümlerlik yetkisi ile Anayasaya dayalı olarak mükelleflerin iradesi dışında kamu giderlerine katkı payı olarak tahsil edildiği, oysa gecikme zammı ve gecikme faizinin, vadesinde ödenmeyen bir kamu alacağının faizi veya neması olarak tahsil edildiği, bu sebeple gecikme faizi ve gecikme zammı oranının, vadesinde ödenmeyen kamu alacağının dönemi veya vadesi ile bir ilgisinin bulunmadığı, bu halde vadesi geçmiş olduğu durumda ödenmemiş olan kamu alacaklarına, vergilendirme dönemi ne olursa olsun ödenmeyen sürelerde yürürlükte bulunan gecikme faizi ve gecikme zammı oranlarının yürürlükte buldukları zaman dilimlerine göre ayrı ayrı uygulanması gerektiği, bu uygulamaların kanuni bir düzenlemenin geçmişe teşmili biçiminde değerlendirilemeyeceği, çünkü belirli bir tarihte yürürlüğe konulan gecikme faizi oranının, yürürlüğe girdiği tarihte ödenmemiş kamu alacaklarının vade tarihlerinden itibaren değil, yürürlüğe girdiği tarihten sonraki süre için uygulandığı, günümüzde yüksek oranda bulunan enflasyon, yüksek oranda banka faizleri, devlet tahvili ve hazine bonoları ile yabancı paralardaki kur artışları sebebiyle paranın elde tutulması sonucu çok yüksek menfaatler sağlanan bir ortamda gecikme faizine yıllar öncesine ilişkin düşük oranların uygulanmasının düşünülmemeyeceği gerekçesiyle reddi yolunda tesis edilen İstanbul 6. Vergi Mahkemesinin 10.10.1995 tarih ve E:1995/649: K:1995/2030 s. kararının; uyuşmazlık konusu vergilere, vergilendirme dönemlerinde yürürlükte bulunan %7 oranı üzerinden gecikme faizi tahakkuk ettirilmesi gerektiği, daha sonra değişen gecikme faizi oranlarının daha önceki vergilendirme dönemlerine ilişkin olaylara uygulanamayacağı ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : İstemin reddi gerektiği yolundadır.

Tetkik Hakimi Mukaddes Aras'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, 2577 s. Yasanın 49.maddesinin 1.fıkrasında sayılan bozma nedenlerine uymadığından, temyiz isteminin reddi ile kararın onanması gerektiği düşünülmektedir,

Danıştay Savcısı Yavuz Yoklamacıoğlu'nun Düşüncesi: 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49.maddesinin 1.fıkrasında; temyiz incelemesi sonunda Danıştay'ın; a)

Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması".b) Hukuka aykırı karar verilmesi, c) Usul hükümlerine uyulmamış olunması sebeplerinden dolayı incelenen kararı bozacağı öngörülmüştür.

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen hususlar,, yukarda belirtilen sebeplerden hiçbirisine uymadığı gibi, mahkeme kararının dayandığı hukuki ve kanuni nedenler karşısında, bu kararın bozulmasını sağlayacak nitelikte de görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin reddiyle mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmüştür.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, mahkeme kararının bozulmasını sağlayacak halde bulunmadığından, temyiz isteminin reddine, kararın onanmasına. 20.2.1997 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Kaynak: DKD. Sayı 94 s: 469

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvari Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA